

ข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เรื่อง กำหนดชื่อและประเภทของยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
และประเภทของรถที่ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจตรวจสอบผู้ขับขี่

อาศัยอำนาจความในมาตรา ๔๓ ทวิ วรรคหนึ่งและวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
จราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๖๒
บัญญัติให้ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ กำหนดชื่อและประเภทของยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์
ต่อจิตและประสาท ซึ่งห้ามมิให้ผู้ขับขี่เสพหรือรับเข้าร่างกาย และประเภทของรถที่ให้หัวหน้า
เจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน หรือ เจ้าพนักงานจราจร มีอำนาจจัดให้มีการตรวจสอบผู้ขับขี่
ว่าได้เสพหรือรับเข้าร่างกายซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือไม่ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกข้อกำหนดกรมตำรวจ เรื่อง กำหนดชื่อและประเภทของวัตถุออกฤทธิ์
ต่อจิตและประสาทและประเภทของรถที่ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจตรวจสอบผู้ขับขี่ ลงวันที่
๑๓ กรกฎาคม ๒๕๓๗

ข้อ ๒ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่เสพหรือรับเข้าร่างกายไม่ว่าด้วยวิธีใดๆ ซึ่งยาเสพติดให้โทษ
ดังต่อไปนี้

(๑) แอมเฟตามีน (amphetamine) ชื่อทางเคมีว่า (+) - ๒ - amino - ๑ -
phenylpropane

(๒) เมทแอมเฟตามีน (methamphetamine) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า (+) - ๒ -
methylamino - ๑ - phenylpropane

ข้อ ๓ ให้หัวหน้าเจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน หรือ เจ้าพนักงานจราจร มีอำนาจ
จัดให้มีการตรวจสอบผู้ขับขี่รถดังต่อไปนี้ ว่าได้เสพหรือรับเข้าร่างกายซึ่งยาเสพติดให้โทษตามข้อ ๒
หรือไม่

(๑) รถตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ.๒๕๒๒

(๒) รถตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.๒๕๒๒

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ. ๒๕๖๒

พลตำรวจเอก

()

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ